

Vänsterpress om Israel vs Gaza – slutet av juli 2014

Gaza-kriget har nu pågått i tre veckor. Flygbombningar, liksom artilleri- och raketbeskjutning från både land och från krigsfartyg skördar stora materiella och mänskliga offer. Antalet döda palestinier, huvudsakligen civila, många av dem barn, närmar sig i skrivande stund 1500, antalet skadade 8000 och en halv miljon är på flykt. De israeliska förlusterna är i jämförelse med detta närmast löjligt små, antalet döda t ex, nästan bara soldater tillhörande invasionsstyrkorna, är 2-siffrigt (enligt aktuella uppgifter c:a 70).

Tidigare artikelsamling om Gaza-kriget: [Vänsterpress om Israel vs Gaza – juli 2014](#). Se även artikeln David Finkel: [Förfall till blodbad: Israels senaste angrepp på Gaza](#)

För texter som behandlar konfliktens bakgrund, se [Palestina-Israel-frågan – Bakgrund](#)

Martin Fahlgren 1/8 2014

Innehåll

Arbetaren	1
<i>Barnen drabbas hårt i Gaza.....</i>	<i>1</i>
<i>Ship to Gaza vill åter bryta blockaden.....</i>	<i>2</i>
Arbetarmakt	2
<i>Palestinademonstrationen lät sig inte hindras</i>	<i>2</i>
Avanti	4
<i>Stoppa det blodiga anfallet mot Gaza!</i>	<i>4</i>
Flamman.....	7
<i>Blodig invasion av Gazaremsan</i>	<i>7</i>
Internationalen	8
<i>Hycklande prat om fred.....</i>	<i>8</i>
<i>Gazas Ark återuppstår ur askan?.....</i>	<i>9</i>
Offensiv	9
<i>Dödstalen stiger i Gaza.....</i>	<i>9</i>
<i>Stoppa vapenhandeln med Israel.....</i>	<i>11</i>
Proletären.....	12
<i>Läget i Gaza är extremt.....</i>	<i>12</i>
<i>Rättfärdig motståndskamp</i>	<i>12</i>
<i>”Vi behöver allt stöd vi kan få”.....</i>	<i>14</i>
<i>Ny intifada i Palestina?.....</i>	<i>15</i>

Arbetaren

Barnen drabbas hårt i Gaza

Esteban Calderón

Arbetaren 23/7 2014

Dödssiffrorna i Gaza närmar sig snabbt 600 och enligt FN är en tredjedel av offren barn. Israel allt mer pressat att stoppa bombningarna.

Efter mer än två veckors bombningar av Gaza står det klart att civila och barn alltjämt betalar ett högt mänskligt pris. FN:s flyktingorgan UNRWA fördömde under tisdagen i starka ordalag den israeliska militärens beskjutning av två av organisationens skolor, varav den ena vid tillfället härbärgerade cirka 1 000 civila som sökt skydd från bombningarna.

– Detta är allvarliga angrepp på FN-byggnader. Alla våra skolor är tydligt markerade med FN-flagga och vi har vid tre olika tillfällen tydligt informerat israelisk militär om att vi huserade internflyktingar, säger Pierre Krähenbül, chef för UNRWA, i ett uttalande på organisationens hemsida.

Enligt FN har i dagsläget mer än 118 000 Gazabor tvingats fly bombningarna, över 50 000 bara under de senaste dagarna. De internt fördrivna flyktingarna utgör nu omkring 6 procent av Gazas totala befolkning. Sammanlagt har cirka 103 000 civila sökt sig till UNRWA:s 68 olika skolor i hopp om skydd. Vid denna tidnings pressläggning har enligt FN minst 582 palestinier dödats, de flesta civila, och minst en tredjedel av dessa barn, enligt UNICEF.

Sami Awaida, barnpsykiater vid Gaza Mental Health Programme, varnar för långtgående konsekvenser för barnen som utsätts för konstanta bombningar och krigstillstånd.

– De allvarliga trauman barnen upplever nu aktiverar tidigare trauman från bombningar och leder till att barnen nu riskerar att hamna i ett tillstånd av permanent skräck och osäkerhet, säger han till nyhetsbyrån IPS.

Rädda Barnen kräver ett omedelbart och permanent slut på våldet, som enligt organisationen orsakar ett enormt lidande för barn och deras familjer.

– Drygt halva Gazas befolkning är barn och för dem är situationen obegriplig och skrämmande. De vuxna lever under enorm stress och kan därför inte tillgodose barnen behov, säger Elisabeth Dahlin, generalsekreterare för Rädda Barnen i ett pressmeddelande.

Läkare utan gränser har bland annat ett kirurgteam på plats i Al-Shifa-sjukhuset i Gaza.

Organisationen är nu ovanligt skarp i sitt fördömande av bombningarna av civila, det efter att deras medarbetare på plats själva bevittnat kaoset på sjukhuset. Enligt organisationen var de flesta som kom in till sjukhuset under söndagen kvinnor och barn. Dessutom hade två ambulansförare dödats och ytterligare två skadats när de försökt hämta skadade vid närliggande Ash Shuja'iyeh, som under söndagsmorgonen utsattes för kraftiga bombningar.

– Medan man från officiellt håll hävdar att syftet med markoffensiven är att förstöra tunnlar in i Israel kan vi som befinner oss på plats se att bombningarna är urskillningslösa och att de som dör är civila, säger Nicolas Palarus, Läkare utan gränserns fältsamordnare i Gaza.

Ship to Gaza vill åter bryta blockaden

Esteban Calderón

Arbetaren 31/7 2014

Ett nytt internationellt försök att bryta Israels blockad av Gaza är under förberedelse. Svenska Ship to Gaza är med i planeringen.

Det är det internationella nätverket The Freedom Flotilla Coalition, FFC, dit svenska Ship to Gaza hör, som i ett pressmeddelande skriver att en ny frihetsflottilj planeras i syfte att bryta blockaden mot Gaza. Frihetsflottiljen, med deltagare från Storbritannien, Frankrike, Sverige, Norge, Spanien, Italien, Grekland, Turkiet, USA, Kanada och Australien, fördömer i uttalandet de pågående attackerna mot Gaza.

FFC tar även tydligt avstånd från cirkulerande medieuppgifter som gör gällande att frihetskonvojen denna gång skulle bli eskorterad av militära skepp, troligtvis från Turkiet. ”Vi har inte efterfrågat har ingen avsikt eller kommer att segla med militär eskort”, fastslår organisationen.

För svenska Ship to Gaza innebär FFC:s planer att organisationen redan nu deltar i förarbetet för den kommande internationella aktionen.

– Vi är redan på gång med förberedelserna och redan nu märker vi av ett stort och ökat intresse för att få åka med på den kommande resan, säger Ship to Gazas kontaktperson Dror Feiler till *Arbetaren*.

Han menar att den allvarliga händelseutvecklingen i Gaza under de senaste veckorna visat på vikten av att den israeliska blockaden, i synnerhet sjöblockaden, lyfts så fort som möjligt.

– Sjöblockadens omedelbara avskaffande har nu av den palestinska sidan lyfts som ett villkor för ett eldupphör, något som visar på vikten av det vi har kämpat för i flera år. Omvärlden måste få komma in med förnödenheter, säger han.

I maj 2010 bordades frihetsflottiljens sex skepp av israelisk militär när båtarna försökte bryta sjöblockaden. Vid ett av skeppen, det turkiska Mavi Marmara, sköts nio aktivister ihjäl vid den våldsamma militära aktionen.

I september samma år fastslog FN:s människorättsråd UNHRC att blockaden är olaglig och därmed även de israeliska militära aktionerna mot frihetsflottiljen.

Arbetarmakt

Palestinademonstrationen lät sig inte hindras

Jens-Hugo Nyberg

Arbetarmakt 25/7 2014

Israel fortsätter som bekant sitt terrorkrig mot Gaza. En hel del borgare fortsätter att hitta på ursäkter, som att Israel ”bara försvarar sig”, eller försöker hävda att båda sidor har lika stor skuld. Vi skulle nu kunna lägga upp en lång rad bilder på mördade palestinska barn – inte alls så många på israeliska barn – men vi nöjer oss med denna bild, tagen från rymdstationen ISS.

Bombningarna över Gaza, fotograferat från rymden

Den visar hur bombningarna över Gaza ser ut från rymden. Uppenbarligen borde en hel del borgerliga ledarredaktioner tvingas åka upp i rymden för att få lite bättre perspektiv på vad de försöker intala sig är självförsvar. Och gärna stanna där tills de fått ett annat perspektiv, vilket dock skulle kunna dröja ganska länge.

Samtidigt fortsätter protesterna mot kriget. I en lång rad städer i många länder har det hållits demonstrationer. I London samlades exempelvis 100 000 för att högljutt kräva ett slut på Israels krig. Riktigt de siffrorna har vi inte nått upp till i Stockholm, men det har på kort tid hållits fyra demonstrationer, varav åtminstone två har samlat över 1000 personer.

Söndags 20 juli samlades närmare 1000 demonstranter på Medborgarplatsen i en stillastående manifestation. Det var färre än de två tidigare demonstrationerna. Utan tvekan var det intensiva solskenet och den tryckande hettan en faktor här – tydligen är det många människor som hellre åker och badar eller dylikt sådana dagar. Det är dock också ett välbekant fenomen att upprepade demonstrationer som begränsar sig till att vara demonstrationer ganska snabbt når sin kulmen, och sedan börjar tappa i styrka för varje gång. Detta är givetvis inget argument mot att ha flera demonstrationer, de är utan tvekan en nödvändig del av kampen – men för att verkligen stoppa krig och annat vi bekämpar är det nödvändigt att gå utöver protester och börja inrikta sig på att organisera mera handfast kamp. Tyvärr är detta något som vänstern oftast är ganska dålig på. Med detta sagt var det en lyckad manifestation, som visade god kamplust. Arbetarmakts uttalande om kriget mot Gaza, upptryckt som flygblad, rönste stort intresse.

Onsdag 23 juli var det dags för nästa demonstration. Den här gången samlades vi på Sergels torg för att gå till riksdagen. Det visade sig dock att demonstrationsledningen tyvärr hade avblåst de planerna, då vi inte hade fått tillstånd att marschera dit. Att i den situationen välja att böja sig för polisens beslut låter lite väl mycket som: vi ville protestera mot regeringen, men fick inte, så vi lät bli. Tyvärr bygger vi ingen motståndsrörelse på den vägen. Det är fullt förståeligt att de kamrater som var ansvariga för demonstrationen inte ville riskera att åtalas för exempelvis uppvigling genom att officiellt uppmana oss att trotsa polisens beslut och ändå gå till riksdagen. Emellertid finns det en väl beprövad teknik för att komma runt detta: den

officiella demonstrationen förklaras helt enkelt avslutad, samtidigt sprids inofficiellt ordet att vi går till riksdagen ändå. Enligt planeringen skulle vi gå kl 18, så när den planerade talarlistan var färdig hade det varit lätt att hävda att det var helt naturligt att avbryta, nu när vi inte fick gå någonstans. Istället valde demonstrationsledningen att förlänga mötet på Sergels torg med en timme, vilket bara kan betraktas som ett aktivt beslut att vi inte skulle gå någonstans. Många och långa tal i all ära, men jag tror att de flesta demonstranterna redan var övertygade om att Israel använde överväld, och i ärlighetens namn ska väl sägas att flera av appellerna inte var så jätteinspirerande. En halvtimme av tal och sedan avmarsch, som det skulle ha varit enligt planeringen, hade varit lagom.

Vi gick ändå till riksdagen

Det fanns dock en beslutsamhet att gå till riksdagen trots allt. Då många vid den tiden hade droppat av från Segels torg, och majoriteten av de kvarvarande sannolikt inte uppfattade att vi började gå, var det i den demonstration jag gick i bara omkring 100 personer. Stämningen i den stora samlingen på Plattan hade sjunkit – oundvikligt efter nära 90 minuter av i flera fall ganska tråkiga tal om folkrätt, och utläggningar om begreppen självförsvar kontra överväld, givetvis än mer då det skedde i stekande hetta – men i gruppen som utan tillåtelse gick mot riksdagen märktes inget av detta. Talkörerna om Israel – mördare! Sluta mörda våra barn! Bojkotta Israel! skallade nära nog lika högt från vår hundrahövdade skara som de hade gjort från den mångdubbelt större manifestationen vi kom från. Väl framme vid riksdagen skanderade vi lite till, varpå vi gick tillbaka samma väg, höll en spontan manifestation ovanför Sergels torg, och upplöses sen. Inga incidenter inträffade, vilket kan ha ett samband med att endast ett fåtal poliser följde efter oss, och ingen av dem sa åt oss att vi inte fick demonstrera.

Riktigt så fritt från störningar gick det dock inte för den andra gruppen som utan tillstånd gav sig iväg för att protestera mot Israels krig. På grund av bristande kommunikation och att ingen sammanhållande kraft kunde samordna den spontana viljan att trots polisens begränsningar protestera mot kriget på mer än bara Sergels torg gick en ungefär lika stor grupp – omkring 100 personer – mot Israels ambassad, utan att någon av grupperna till en början var medvetna om den andra. Gruppen som gick mot ambassaden vände om för att sluta sig till oss som hade gått till riksdagen, men den informationen gick tyvärr inte fram, så vi hade redan lämnat parlamentsbyggnaden när de andra kom dit. Helt utan incidenter gick det inte heller för den andra protestgruppen. Polisen hade vaknat till liv, och såg nu till att gripa en demonstrant på något oklara grunder. Han tog lite bilder, men polisen ville inte förklara på vilket sätt det var en anledning till ett omhändertagande. Med tanke på hur många turister som rör sig i det området torde riksdagens utsida vara ungefär så långt ifrån en statshemlighet man kan komma, så om det var därför låter det som en något ihålig anledning. Men polisen fick ju åtminstone tillfälle att visa vilka som bestämmer. Kriget mot Gaza fortsätter, så också kampen. När jag skulle ta tåget hem såg jag till min glädje att Sergels torg hade fyllts med progressiva budskap om att stoppa kriget och frihet åt Palestina. Inte heller det något vi skulle ha fått polisens samtycke till, men att stödja Gazas kamp känns som en lite viktigare prioritering

Avanti

Stoppa det blodiga anfallet mot Gaza!

Fred Weston

Avanti 19/7 2014

I torsdags inledde israeliska armén en markoffensiv mot Gaza. Journalister på plats har beskrivit kinväsens inledande steg, och återgett en skräckingivande bild där attacker

från stridsvagnar, kanoner, bombflyg och robotar från israeliska krigsskepp vid kusten dundrar över Gaza. Israeliska styrkor bombar Gaza från luft, vatten och land.

Den israeliska regeringen försöker låtsas att de bara är siktar för att träffa ”militära mål”. Men fakta målar en något ohyggligare bild. Enligt medierapporteringen har omkring 80% av de som dödats hittills inte varit militärer utan civila, och av dessa har minst en tredjedel varit barn. Nyhetsbyrån AFP har rapporterat att israelisk stridsvagnseld tidigare i morse dödade en fem månader gammal baby i Rafah, i södra Gaza. Dr. Basman Ashi, sjukhusdirektör för al-Wafa-sjukhuset i Gaza, har sagt till ABC News att ”de förstör sjukhuset”, och att han har fått ett telefonsamtal från den israeliska militären där de sagt åt honom att åka därifrån.

Palestinska familjer har i vissa fall fått telefonsamtal från den israeliska militären där de fått fem minuter på sig att ta sig ut ur sina hus. Under natten mot fredag har det kommit rapporter om hela kvarter och byar som blivit tillsagda att evakuera med väldigt kort varsel. Världen har sett bilder på barn som leker på en strand som bombats sönder och samman av israeliska krigsfartyg, på hela familjer som dödats, på män, kvinnor och barn i yttersta förtvivlan efter att ha förlorat sina nära och kära. Och allt detta görs i ”fredens” namn!

Den Internationella Marxistiska Tendensen står i full solidaritet med det palestinska folket som nu drabbas av ännu en barbarisk attack från Israels militärmakt och förkastar alla de försök till ursäkter som regeringen Netanyahu har kommit med för att motivera den död och förstörelse som den orsakar.

Det är palestinierna som är offren här! Jonathan Whittall, som leder Läkare utan gränsers humanitära undersökningar, beskrev situationen i Gaza idag:

”En hel befolkning är inspärrad i vad som väsentligen är ett friluftsfängelse. De kan inte åka därifrån och bara de mest begränsade förnödenheter – de som är nödvändiga för att överleva – tillåts komma in. Befolkningen i fängelset har valt representanter och organiserat ett socialt trygghetsnät. Några av fångarna har organiserat sig i väpnade grupper och gör motstånd mot deras inspärning på obestämd tid genom att skjuta raketer över fängelsemurarna. Men fångvaktarna är de som har kapacitet att genomföra storskaliga och mycket destruktiva attacker mot friluftsfängelset.”

Detta är en passande beskrivning av den verkliga situationen. Vad vi har att göra med är en mäktig krigsmaskin som attackerar vad som i praktiken är en försvarslös befolkning på nära två miljoner palestinier, som fängslats på en remsa land på 500 kvadratkilometer.

Redan innan den israeliska armén gick in i Gaza, hade omkring 250 palestinier dödats i de senaste tio dagarnas bombningar, medan det bara har rapporterats att en israel dödats. Detta understryker den enorma skillnaden i proportionerna mellan den vapenmakt som den israeliska armén har i jämförelse med vad Hamas har byggt upp i Gaza. Nu när trupperna har gått in kommer många fler palestinier dödas.

Netanyahus cynisim

Netanyahu påstår att målet är att förstöra underjordiska tunnlar som går från Gaza till Israel. ”Operation Protective Edge kommer fortsätta tills den nått sitt mål – att återställa israelernas lugn och säkerhet under en lång tid framöver, samtidigt som man gör betydelsefull skada mot Hamas och andra terroristgruppers infrastruktur på Gazaremsan”, är vad den israeliska regeringen har sagt officiellt.

Detta betyder en ändlös våldsspiral, och dödandet av hundratals och tusentals palestinier. Hur kan detta ”återställa lugn och säkerhet” för Israels folk? Tvärtom kommer den massaker som de israeliska styrkorna nu genomför att göra ännu en generation av palestinska ungdomar rasande. Det radikaliserar situationen ytterligare och förbereder en ny generation palestinier som kommer vara beredda att slåss med alla till buds stående medel mot det hatade sionistiska

monster som förstör deras hem och familjer, och som massakrerar oskyldiga män, kvinnor och barn.

Imperialismens hyckleri

Under denna attack kan den israeliska regeringen däremot alltid lita på imperialisternas hyckleri och krokodiltårar. State Departements talesperson Jen Psaki har fördömt offentligt Hamas "urskillningslösa raketattacker" och har bekräftat USA:s stöd för Israels rätt att försvara sig. Sedan lade hon till: "Vi fortsätter uppmana alla inblandade att göra allt vad de kan för att skydda civila. Vi har varit förkrossade över det stora antalet civila dödsoffer i Gaza." Europeiska Unionen "beklagar djupt förlusten av oskyldiga liv" i Gaza, men lade sedan till att "Israel har rätt att skydda sin befolkning." Detta är imperialisternas vanliga hyckleri varje gång Israel attackerar palestinierna.

Faktum är att Israel inte skulle vara den makt de är utan USA-imperialismens massiva politiska och militära uppbackning. Orsaken till den är att Israel, trots allt, förblir USA-imperialismens närmast allierade i regionen. Oavsett vilka åsiktsskillnader USA och EU än kan ha över hur man ska hantera den instabila situationen i mellanöstern, kommer båda två därför alltid att stödja Israel.

Kris inuti Israel

Allt detta började med kidnappandet och senare dödandet av tre israeliska ungdomar. Israelisk media påbörjade omedelbart en kampanj för att åstadkomma den nationella stämning som de behövde till stöd för kriget, men den verkliga orsaken till denna senaste attack mot Gaza är en annan. Israel har gått igenom en egen socio-ekonomisk kris internt.

Som i alla andra kapitalistländer har Netanyahu-regeringen genomfört en nedskärningspolitik, som också där har mött massivt missnöje och motstånd. För att kunna fortsätta med sina attacker mot välfärd och trygghet, har regeringen tvingats lita till krafter allt längre till höger, vilka snubblar över varandra i sin strävan att stå längst till höger och i att piska upp så mycket nationalchauvinism som möjligt för att avleda vanliga arbetande israelers uppmärksamhet från de riktiga problem de har där hemma.

Detta kräver att de gör palestinierna till en gemensam fiende som måste krossas. Det är ett försök att minska den växande klyftan mellan klasserna inuti själva Israel. Det förklarar varför regeringen Netanyahus försök att, genom att krossa det palestinska motståndet, avleda de enorma klassmotsättningar och sociala motsättningar som finns inuti Israel har fått sådana barbariska proportioner.

Sanningen är, Netanyahus krigspropaganda till trots, att en stor del av den israeliska befolkningen ser extremhögerpartierna som barbariska. Under ytan äger det i själva verket rum en polarisering inuti Israel. En undersökning i Knesset-kanalen har visat att både Israeliska arbetarpartiet och Meretz ökar i stöd, och i allmänhet visar opinionsundersökningar att en majoritet av befolkningen stödjer att man avvecklar bosättningarna och avslutar ockupationen av palestinskt territorium.

Söndra och härska

Ett annat av Netanyahus mål är att få stopp för försoningssamtalen mellan Hamas och Fatah och framkalla det palestinska styrets kollaps. I själva verket har både Hamas på Gaza och Fatah på Västbanken mött en växande opposition, när massprotester brutit ut också där i kölvattnet efter den arabiska våren. Det förklarar varför både Hamas ledarskap och Fatah försökt nå en överenskommelse gällande styret av de palestinska områdena. Så länge det finns två separata palestinska styren, kan den israeliska härsarklassen hävda att palestinierna inte är enade och att det inte finns någon att förhandla med.

Israels styrande sionistiska elit har inte för avsikt att ge det palestinska folket en egen och verklig stat. I själva verket fortsätter de inkräkta på palestinskt territorium, och expanderar bosättningar och delar upp områden där palestinier bor till vad som i praktiken är bantustaner, separerade från varandra och omgivna av den israeliska staten och dess väpnade styrkor.

Vägen ut ur återvändsgränden

Det palestinska folket har rätt till ett hemland, och så länge detta inte uppnåtts kommer konflikten fortsätta. Den sionistiska härskarklassen i Israel kommer dock aldrig tillåta palestinierna att få ett verkligt hemland. Det är därför den måste störtas. För att det ska hända måste det israeliska samhällets brytas upp längs med klasslinjer.

Samma härskarklass som förtrycker palestinerna attackerar också de israeliska arbetarnas levnadsstandard. För att kämpa mot dessa attacker måste Israels arbetarklass kämpa mot sin egen härskande klass, vilket också betyder opposition mot dess utrikespolitik och försvar av palestinernas rättigheter.

Klasskamp på båda sidor är den enda väg som kan ge någon lösning, en som kommer baseras på slutet för sionisternas styre och etablerandet av en stat som ger samma rättigheter till både judar och palestinier. Detta kommer dock bara vara möjligt i en stat som kontrolleras av vanligt arbetande folk, både judar och palestinier och det betyder en socialistisk stat där det inte är en privilegierad härskande klass som sitter vid makten.

Översättning från engelska av Stefan Kangas.

Flamman

Blodig invasion av Gazaremsan

Henning S Rubin

Flamman 23/7 2014

Den israeliska attacken mot Gaza har trappats upp successivt sedan den 8 juli och i förra veckan gick även marktrupper in i Gaza. Invasionen ledsagas av fortsatta flygbombningar och artilleribeskjutning.

Israels fullskaliga attack mot Gazaremsan motiveras med hänvisning till de upprepade missilattacker mot Israels territorium som utgår från området. Sedan slutet av juli har olika palestinska motståndsgupper skjutit hundratals små missiler mot Israel. Hittills har en person dödats i dessa attacker.

Hundratals civila offer

Läkare utan gränser påtalade i helgen att Israels styrkor sköt "godtyckligt" och utan hänsyn till civila offer i Gaza. Många kvinnor och barn har dödats i beskjutningar och flygbombningar av bostadshus, också sjukhus har utsatts för attacker. Hittills har över 500 palestinier dödats och dödssiffran stiger snabbt.

De israeliska styrkorna möter dock hårt motstånd. Hittills har 18 israeliska soldater dödats under invasionen.

FN:s säkerhetsråd krävde natten till måndagen "ett omedelbart eldupphör" i Gaza, en reaktion mot söndagens mycket blodiga attack mot Shejaiyadistriktet nära Gaza stad. I Shejaiya dog över 120 palestinier efter intensiv artilleribeskjutning.

Självförsvar

Hamas och andra grupper betecknar missilattackerna som självförsvar mot den israeliska ockupationsmakten. Också Israel hävdar att man ägnar sig åt självförsvar.– Som en demo-

kratisk stat har Israel den legitima rätten att försvara sig, menade Israels premiärminister Benjamin Netanyahu i ett direktsänt tal i tv på söndagen.

Enligt Netanyahu är målet med insatsen att förhindra nya missilattacker. Netanyahu meddelade också att invasionen kan komma att utökas om så skulle behövas.

Enligt UNWRA, FN-organet för de palestinska flyktingarna, har över 81 000 människor sökt sig till FN:s lokaler i Gaza. Antalet ökar ständigt, enligt organisationens talesperson Chris Gunness. Den palestinske presidenten Mahmoud Abbas beskrev de israeliska attackerna som ”ett brott mot mänskligheten”.

Kräver eldupphör

FN:s säkerhetsråd träffades natten till måndagen och underströk slutligen behovet att förbättra den humanitära situationen i Gaza.

De 15 medlemsstaterna förmådde sig dock inte att fördöma den israeliska attacken. I stället uppmanade man de båda konfliktparterna, Israel och den palestinska organisationen Hamas, att inleda förhandlingar.

Samtidigt som situationen i Gaza eskalerar genomfördes i många städer runtom i världen protestdemonstrationer mot Israels agerande. I London deltog uppskattningsvis 90 000 människor i protesterna. Också i andra europeiska städer, däribland Stockholm, hölls stora demonstrationer. I Paris hölls demonstrationen trots ett förbud.

Internationalen

Hycklande prat om fred

Lars Henriksson

Internationalen 28/7 2014

För vilken gång i ordningen bomberna faller över Gaza är svårt att minnas. Dag för dag skrivs nu nya blodiga avsnitt i den evighetsföljetong den israelfödde historikern Ilan Pappé beskrivit som det stegvisa folkmordet i Gazahettot.

Utlösande faktor den här gången var att Hamas under trycket från det Israelisk-Egyptiska strupgreppet lämnade över styret till en gemensam regering på Västbanken, i praktiken samma korrupta styre som ledde till Hamas valseger 2006, något Gazas invånare bestraffats för sedan dess. Desperationen blev sedan total när Israel och USA hindrade löneöverföringar till de över 40 000 statsanställda.

Kommentarerna är mestadels uppgivna eller bekymrade, som om det är en del av en hopplös, naturgiven konflikt mellan folk och religioner, en evig vendetta där båda sidor är lika skyldiga. Från USA:s och Storbritanniens utrikesministrar över EU-kommissionens uttalande till Stefan Löfvéns facebookande ekar orden identiska om fred med reservation för “Israels rätt att försvara sig”.

Men allt fredsprat från “det internationella samfundet” är djupt hycklande. Israel är som de facto medlem i NATO ett brohuvud för USA och dess allierade och statens agerande skulle inte vara möjligt utan ett massivt och villkorslöst stöd därifrån. Alltifrån grundplåten på 3 miljarder dollar i direkt militärt bistånd som USA årligen pumpar in till den rad avtal som integrerar den israeliska ekonomin, inte minst den stora vapenindustrin, i EU:s och USA:s. Så sent som i juni i år, när det nuvarande angreppet förbereddes, tog EU med Israel i forsknings-samarbetet Horizon 2020 där även krigsmaterielindustrin ingår.

Krigskabinettet i Tel Aviv bär alltså inte ensamt ansvaret för det permanenta övergreppet på Gazas befolkning, det vilar också tungt på de politiska etablissemangen i USA och Europa,

inklusive juniorpartier som den svenska regeringen och socialdemokratin. Detta vet Netanyahu och hans generaler och det är det som gör att de kan fortsätta utan egen risk.

De källarbyggda raketer som i desperation avfyras från Gaza må duga för att inskräpa krigstillståndet i den israeliska befolkningen men mot en av världens starkaste krigsmakter utgör de inget hot, risken att dö i en vardaglig trafikolycka är ojämförbart mycket större.

Och om våra regeringar och politiker bär skuld ligger även ett ansvar på oss medborgare. För det enda den israeliska staten verkligen fruktar är att de folkliga opinioner som blossar upp vid varje nytt krig en gång ska växa sig så starka att de tvingar fram ett brott med ockupationsmakten. Innan det händer kan vi vara säkra på att nya kapitel kommer att läggas till Palestinas sorgliga historia. I år, nästa år och nästa...

Gazas Ark återuppstår ur askan?

Marco Jamil Espvall

Internationalen 29/7 2014

GAZA. Den internationella Freedom Flotilla Coalition (med deltagare från England, Frankrike, Sverige, Norge, Spanien, Italien, Grekland, Turkiet, USA, Kanada och Australien) fördömer i ett pressmeddelande den pågående israeliska militära angreppen mot civila palestinier i Gaza, och meddelar att de planerar en ny flottilj med deltagare från hela världen inom en snar framtid för att utmana blockaden mot Gaza. Avsikten är bryta blockaden inifrån genom att segla ut från Gaza med exportvaror från Gaza. Detta ska ses som en fortsättning på arbetet med Gazas Ark

Gazas Ark var en fiskebåt som skulle föra ut palestinska varor från det belägrade Gaza till omvärlden. Men natten till fredagen den 11 juli brann Gaza's Arks upp i ett attentat och förstördes helt, efter det att hamnområdet i Gaza City utsatts för omfattande israelisk beskjutning.

Flottiljen meddelar att mer information kommer inom några veckor, och uppmanar supportrar runt om i världen att hålla ögonen öppna, och att förbereda sig för att fortsätta bygga kampanjen för att lyfta den israeliska blockaden mot Gaza.

Offensiv

Dödstalen stiger i Gaza

Per-Åke Westerlund

Offensiv 31/7 2014

Efter israeliska bomber mot lekande barn, skolor, bostäder och elverk steg dödstalet i början av veckan till över 1 100 palestinier. Efter den värsta bombnatten hittills med 70 flygattacker uttalade Israels premiärminister Netanjahu i ett tal på tisdagsmorgonen nya varningar om ett långt och blodigt krig.

På måndagen dödades nio barn i en lekpark i södra Gaza. 226 barn har enligt FN dödat under de tre veckorna av israeliska bombningar och markangrepp. En tredjedel av de 6 500 skadade är barn.

Över 200 000 gazabor har tvingats fly från sina hem. Israel har flera gånger hotat bomba stora bostadsområden och uppmanat de boende att lämna sina hem.

Bomberna mot bränsletankar på Gazas enda elverk hotar att stänga av de fåtal timmars elektricitet som erbjuds. Shifasjukhuset i Gaza city har också träffats av bomber.

Kriget följs världen runt och har skapat en massiv opinion mot Israels bomber. Lördag-söndag den 26-27 juli demonstrerade 90 000 i London, över 10 000 i Bryssel och tusentals i andra europeiska städer. Tusentals har deltagit i hittills fem demonstrationer i Stockholm.

Opinionen underifrån har pressat FN och även president Obama att tala för eld upphör. Men liksom de svenska toppolitiker som uttalar sig – Stefan Löfven, Carl Bildt – vägrar de att se den israeliska ockupationen, blockaden och statsterrorismen som orsaken till kriget. För Västmakterna och i synnerhet USA är Israel deras snart enda pålitliga allierade i det strategiskt viktiga och oljerika Mellanöstern.

Den massiva krigspropagandan i Israel har skapat en stark opinion för fortsatt bombning av Gaza, inklusive marktrupper. Raketerna som dödat civila israeler har stärkt denna opinion. Detta trots att en majoritet i opinionsmätningarna inte tror att det kommer att lösa något eller stoppa raketerna.

Netanjahus högerparti kritiserar från ännu värre högerpolitiker som utrikesminister Avigdor Lieberman, som vill se ett fullt krig och samtidigt utvisa de palestinier som bor i Israel. Den israeliska regeringen sände tidigt representanter till ”fredssamtal” i Kairo men hade redan innan dess beslutat om markinvasionen.

Israels agerande får också stöd av Egyptens president al-Sisi, som i linje med sitt agerande att förbjuda Muslimska Brödraskapet i Egypten anser att Hamas bär huvudansvaret.

Kriget innebär ett massivt lidande för de 1,8 miljoner invånarna i det gigantiska utomhusfångelse som Gaza utgör. Idag ökar stödet för Hamas bland palestinerna, medan president Abbas på Västbanken ses som försonlig gentemot Israel. Socialister försvarar palestiniernas rätt till självförsvar och rätt till egen stat.

Vid sidan av stödet för kriget finns också en växande fredsoption i Israel. Lördagen den 26 juli demonstrerade 8 000 i Tel Aviv mot kriget. Denna opinion kommer att växa med det stigande antalet dödade israeliska soldater. I tisdags hade 53 soldater och tre civila israeler dödats.

Regeringen, som idag verkar stark, kommer att utmanas mer ju längre kriget varar. När krigsmotståndet förenas med den tidigare ökande kampen mot högerpolitiken kan ett verkligt alternativ växa fram. Rättvisepartiet Socialisterna står för bygget av demokratiska och socialistiska organisationer i Palestina och i Israel.

Rättvisepartiet Socialisterna står för:

- Stoppa slakten! Stoppa missilangreppen och andra attacker mot Gaza! Nej till detta krig av den israeliska regeringen för storföretag och bosättningar.
- Avsluta blockaden av Gaza. För ett omedelbart tillbakadragande av den israeliska armén från de palestinska områdena. Den nationella konflikten kan inte lösas med militära medel.
- För en masskamp för palestinerna, under egen demokratisk kontroll, att kämpa för en verklig nationell frigörelse.
- För oberoende arbetarorganisationer i Palestina och Israel.
- För en oberoende, demokratisk socialistisk palestinsk stat, vid sidan av ett demokratiskt socialistiskt Israel, med två huvudstäder i Jerusalem och garanterade demokratiska rättigheter för alla minoriteter, som ett led i kampen för ett socialistiskt Mellanöstern och regional fred.

Stoppa vapenhandeln med Israel

Offensiv 31/7 2014

Sveriges militära samarbete med Israel innebär ett direkt stöd till krig, ockupation och blockad. Det handlar om affärer för 100-tals miljoner kronor, gemensamma test av vapen och militära övningar på svensk mark.

Sedan år 2000 har Sverige importerat vapen från Israel för i runda tal 500 miljoner kronor”, konstaterade veckotidningen Fokus år 2010. Den svenska militären köper målsökningsutrustning till JAS, kulspyrteammunition, mörkersikten och laserpekare från Israel.

Den största affären var kapseln som pekar ut mål, för 176 miljoner kronor. Officiell säljare är tyska Zeiss, men 35 procent går till det israeliska bolaget Rafael. Mörkersiktarna köptes direkt från israeliska ITL och kostade 140 miljoner.

Israels F16-plan, som används i bombningen av Gaza, är tillverkade i USA men innehåller motordelar och andra komponenter som tillverkats av ett dotterbolag till Volvo, avslöjade tidningen ETC nu i juli.

Sverige får enligt lag inte exportera vapen till Israel, men för importen finns inga begränsningar. Israel hör till världens fem största vapenexportörer. Försäljningen ger stora inkomster och har stor betydelse för landets militära kapacitet.

Det var Göran Perssons regering som låg bakom den stora förändringen i det militärtekniska samarbetet och vapenhandeln med Israel genom att våren 2005 utse en svensk militärattaché i Israel”, sammanfattade Fokusartikeln.

Denna förändring av Socialdemokraternas politik fick skarp kritik av den tidigare utrikesministern Sten Andersson (S):

Tyvärr har Sverige sänt ut dubbla signaler till Israel. Medan svenska regeringsföreträdare i kritiska ordalag har fördömt murbygget har Sverige samtidigt ökat sitt militära samarbete med Israel. Detta har främst skett genom att sända en militärattaché till landet. Han är stationerad vid ambassaden i Tel Aviv för att underlätta kontakterna med den israeliska armén och utbytet av underrättelseinformation. Hans uppdrag är att fungera som en direktkanal mellan den svenska och den israeliska militärapparaten.” Artikelns slutsats var att detta samarbete innebär ett stöd till Israels ockupation. (DN Debatt 2006, med palestina-aktivister, Dror Feiler med flera).

2005 visade Palestinagrupperna i Sverige på det omfattande utbytet – konferenser, besök, tester av vapen – mellan militära toppar i Sverige och Israel. Om något har samarbetet blivit ännu tätare under högerregeringen. Vänsterpartiet och Miljöpartiet pressade S att inför valet 2010 lova att avskaffa posten som militärattaché i Israel. Sveriges militära samarbete med Israel handlar också om övningar.

2002 testades israeliska drönare (förlösa plan) i Norrbotten. Försvarets forskningsanstalt har tillsammans med Israel forskat om kemiska och biologiska vapen. Israels armé har lånat gasmasker och hjälmar av det svenska försvaret. Sverige är också en aktiv part i EU:s många projekt och avtal med Israel.

Rättvisepartiet Socialisterna står för:

- Bryt Sveriges militära samarbete med Israel. Stoppa vapenimporten.
- Bojkotta den israeliska regimen och utveckla samarbetet med antikrigsrörelsen och sociala rörelser.
- Upphäv EU:s handelssubventioner till Israel.

Proletären

Läget i Gaza är extremt

August Eliasson

Proletären 23/7 2014

Flera läkare och biståndsorganisationer larmar om det mycket allvarliga läget i Gaza efter att Israel i fredags förra veckan inledde en markinvasion.

Förra helgen blev mycket blodig i Gaza. I en attack mot bostadsområdet Shujeyia i Gaza City dödades minst 100 människor, främst civila.

Vittnen på plats beskriver attacken som en ren massaker. Civila var fast i området på grund av de intensiva bombningarna.

En av de som finns på plats i Gaza är den norske läkaren Mads Gilbert. I ett brev till media skriver han om situationen:

”Förra natten var extrem. Mark-invasionen av Gaza resulterade i ständiga billaster med lem-lästade, sönderslitna, blödande, skakande, döende – palestinier med alla sorters skador, alla åldrar, alla civila, alla oskyldiga.”

Under onsdagen, när Proletären pressläggs, är antalet dödsoffer uppe i över 600. Hamas har erbjudit 10 års vapenvila i utbyte mot bland annat hävd blockad och öppnade gränser istället för Egyptens förslag om vapenvila utan krav på Israel.

Den israeliska ockupationen har inte bara skapat ett omänskligt lidande, utan också en omänsklig militärapparat och en omänsklig rasism bland många israeler. Fundamentalistiska israeler firar och äter popcorn medan de ser bomberna falla över Gaza. Journalister och israeliska krigsmotståndare har hotats och förföljts.

Israel har blivit en rasistisk apartheidstat ut i fingerspetsarna. Internationella utredningar och FN har gång på gång fördömt Israels ockupation och fördömt den kollektiva bestraffning som de återkommande attackerna mot Gaza utgör. Men Israel säger det rakt ut: ”Vi bryr oss inte om internationella påtryckningar.”

En av anledningarna är att Israel har världens mäktigaste imperialistmakt, USA, bakom sig. Läkaren Mads Gilbert vänder sig också till USA och Obama i sitt brev. Israels krigsmaskineri ”är tillverkat och betalat i och av USA”, skriver han och ställer sig frågan om Obama överhuvudtaget har ett hjärta.

Rättfärdig motståndskamp

August Eliasson

Proletären 24/7 2014

Israels terror fortsätter efter att ockupationsstyrkorna inlett en markoffensiv mot Gaza. Men samtidigt ökar de israeliska förlusterna när det palestinska motståndet försvarar varje gata inne i det tätbefolkade Gaza.

I fredags förra veckan inledde Israel en markoffensiv mot Gaza efter över en veckas flyganfall och artilleribeskjutning. Med stridsvagnar och bulldozers rycker de israeliska ockupationsstyrkorna fram i vad som bara kan beskrivas som den ökända brända-jordens-taktik. Gaza-bornas hem och infrastruktur jämnas med marken när Israel säger sig vilja förstöra det palestinska motståndets tunnlar och raketramper.

Hundratals civila, däribland många barn, har dödats när de gömt sig i provisoriska skyddsrum eller i källarutrymmen. De flygblad som israeliskt stridsflyg släpper ned med uppmaningen att lämna bostäderna, eller de sms och telefonsamtal som varnar om raketanfall, är till ingen hjälp. För vart ska civilbefolkningen ta vägen?

Gaza är mycket tätbefolkat. Nästan 2 miljoner människor trängs på en yta stor som en fjärdedel av Öland. Och vad hjälper det att fly till grannkvarteret om det också är under beskjutning?

Målen för bombningarna tycks vara slumpvis valda. Syftet tycks vara att skapa skräck och lidande. Israels terror, utöver blockaden mot Gaza som pågått sedan 2006, gör det humanitära läget allvarligare än någonsin. Det är en del av en folkfördrivningstaktik, där Palestina ska utplånas som statsbildning och som hem åt palestinierna.

Eländet känner knappt några gränser. Men i eländet föds motstånd. Ett motstånd som är berättigat och riktigt.

FN, en institution som knappast alltid stått på de förtrycktas sida och som tvärtom ofta utnyttjats av imperialistmakterna, har flera gånger konstaterat i resolutioner att alla folk har rätt att göra motstånd mot ockupation och främmande makts förtryck med till buds stående medel, inklusive väpnad kamp.

Att inte erkänna palestiniernas rätt till motstånd, eller att förment ta ställning både mot Israels och det palestinska motståndets våld, är att indirekt stödja status quo, alltså den israeliska ockupationen. Detta gäller oavsett om motståndet utgörs av socialistiska, sekulära eller religiösa grupper. I befrielsekampen har socialistiska, religiösa och nationalistiska grupper gemensamma intressen.

Men, invänder en del, är inte palestiniernas väpnade kamp meningslös? Leder inte Hamas raketer bara till ännu mer våld från Israels sida?

Det må vara så att det palestinska motståndet aldrig kommer att kunna besegra Israel militärt. Men det har heller inte varit fallet historiskt när befrielseorganisationer vunnit över kolonialism, ockupation och förtryck.

Sydafrikas koloniala apartheidsystem, liksom USA:s ockupationstrupper i Vietnam, besegrades inte militärt. De besegrades genom att motståndsgrupperna, tillsammans med omvärldens påtryckningar och opinionen i väst, gjorde fortsatt öppet förtryck omöjligt.

Det palestinska motståndet är en del i det palestinska folkets vägran att normalisera ockupationen och förtrycket. Och hit måste även raketbeskjutningen mot Israel räknas, även om den i mångas ögon är kontroversiell.

Det palestinska motståndet saknar teknologi för att precisionsbomba ockupationens militärbaser. Men raketer kan riktas mot israelisk mark för materiell och psykologisk skada. De som faktiskt dödas av raketanfallen är mycket få jämförelsevis. Av motståndets tusentals raketer de senaste veckorna har två civila dödats, varav minst en arbetade frivilligt på en israelisk militärbas.

Det kan aldrig vara vår uppgift att moralisera över palestiniernas val av kampmetoder eller tala om vilken taktik de ska använda. Men vi kan konstatera att motståndet inte är så hopplöst som vissa vill ge sken av.

Israels armé må vara teknologiskt överlägsen, men den är dyr i drift och känslig för förluster. Den israeliska opinionen godtar inte för stora offer.

I kriget mot Libanon 2006 drog Israel tillbaks sina soldater utan att ha uppnått sina mål, att frita två tillfångatagna soldater och krossa Hizbollah som är allierat med det palestinska mot-

ståndet. Flera förlorade stridsvagnar och över 100 döda soldater var helt enkelt en för stor kostnad.

Dessa svagheter i den israeliska militärapparaten försöker också motståndet i Gaza, med Hamas i spetsen, att utnyttja. Genom ett avancerat nätverk av tunnlar kan palestinska gerillasoldater attackera israeliska mål och tillfoga skada, för att sedan snabbt försvinna.

Vid denna tidnings pressläggning har minst 29 israeliska soldater dödats och ett okänt antal militärfordon förstörts. Det är tre gånger fler än vid markinvasionen av Gaza 2008. Dessutom förekom rapporter om en tillfångatagen israelisk soldat, men uppgiften är ännu inte bekräftad.

En krigsfånge skulle innebära en viktig seger för Palestina och Hamas. När Hamas senast tog en krigsfånge kunde denne bytas ut mot över 1000 palestinska krigsfångar, efter kraftiga påtryckningar från den israeliska opinionen.

Det palestinska motståndet är alltså rättfärdigat. Men det kanske viktigaste verktyget, som slutligen kan få den rasistiska ockupationsstaten Israel på fall, är kanske ändå den internationella solidariteten och rörelsen för en isolering och total bojkott av Israel.

”Vi behöver allt stöd vi kan få”

Nawraz Abu Libdeh från Gaza om situationen och det viktiga stödet till Palestina August Eliasson

Proletären 24/7 2014

– Vi försöker gömma oss på säkra ställen, från flyganfallen och stridsvagnarna. Var femte minut hör vi attacker runt omkring oss. Alla familjer här är rädda, både på natten och på dagen, och barnen pratar inte ens längre. Situationen är väldigt illa, all sorts hjälp behövs.

På en skakig telefonlinje från Gaza City berättar Nawraz Abu Libdeh, styrelsemedlem i Hanan, hur föreningen försöker upprätthålla sitt sociala arbete med palestinska barn och familjer mitt under brinnande krig. Hon arbetar också för biståndsorganisationen Medicinskt bistånd till palestinier, MAP.

Folket i Gaza lider. Den mångåriga blockaden har gjort att det råder brist på allting och Israels terrorbomber har gjort läget katastrofalt. Vi når Nawraz Abu Libdeh under måndagseftermiddagen, dagen efter Israels massaker i Shejaiyha, en förort till Gaza City. Minst 100 människor miste livet när ett helt bostadsområde bombades sönder och samman. De flesta som dödades hade gömt sig i skyddsrum i husen.

Hon befinner sig själv inte långt därifrån, i Tel al-Hawa, västra Gaza City. Och med skärrad röst berättar hon om de som lyckades fly.

– Runt 400 personer från Shejaiyha kom till mitt bostadsområde. De bor nu som flyktingar i en skola, utan elektricitet och utan vatten. Och det finns inte tillräckligt med mat heller.

Men även Tel al-Hawa har blivit bombat. Nawraz Abu Libdeh berättar hur hon gömt sig tillsammans med sina barn. Enligt Nawraz Abu Libdeh är Israels anfall värre än någonsin tidigare.

– De attackerar allt, vilket hus som helst utan att veta vilka som är i det. De verkar välja mål slumpvis. Det finns inga säkra ställen i Gaza.

Hananföreningens lokaler ligger i flyktinglägret Nuseirat, i Gazas centrala områden en bit från Gaza City. Men Nawraz Abu Libdeh kan inte ta sig dit. Vägen är alldeles för farlig.

Hon berättar att andra frivilligarbetare finns på plats för att hjälpa till med det mest akuta. Det handlar främst om att besöka utsatta familjer och till exempel handikappade barn.

– Vi distribuerar förnödenheter, men besöker också familjer för att prata med dem och ge stöd. Vi försöker få barnen att känna åtminstone lite trygghet.

Ambulanssirener ljuder i bakgrunden medan vi pratar med Nawraz Abu Libdeh. Hon låter trött men beskriver det allvarliga läget så gott hon kan. Palestinierna är instängda i världens största utomhusfängelse och det råder brist på i princip allt.

Kommunistiska Partiet har beslutat att ge ett bidrag till Hannas sociala verksamhet i den svåra situationen. Nawraz Abu Libdeh berättar hur viktig solidariteten är.

– Vi behöver allt stöd vi kan få. Situationen var svår innan kriget, nu är läget ännu värre. Varje dag släpper israelerna ner flygblad till oss. ”Lämna din bostad, vi ska göra slut på Hamas” står det på dem. Men var ska vi gå? Alla FN:s skyddsrum är fulla.

Ny intifada i Palestina?

August Eliasson

Proletären 1/8 2014

De israeliska terrorbombningarna och offensiven i Gaza fortsätter. Israels mål är att utplåna eller avväpna det palestinska motståndet. Samtidigt växer protesterna på Västbanken.

I torsdags förra veckan marscherade tusentals palestinier mot en av Israels hårt bevakade gränsövergångar i Qalandia, Västbanken, i protest mot terrorn i Gaza. I sammandrabbningar med israelisk polis dödades två palestinier.

Samma dag genomfördes en attack mot israeliska soldater vid en gränsövergång.

Det palestinska sekulära nationalistpartiet Fatahs väpnade gren Al Aqsa-martyrernas brigader tog på sig attacken. Dagen efter deklarerade Fatah en ”vredens dag” på Västbanken och tusentals palestinier tog åter till gatorna.

Protesterna, och den väpnade attacken, kan markera början på en ny intifada. Intifada betyder uppror, och är benämningen på de två gånger palestinierna gemensamt rest sig i allomfattande uppror mot Israel, första gången 1987-1993 och andra gången 2000-2005.

Fatah kontrollerar de palestinska myndigheterna på Västbanken och innehar dess presidentpost genom Mahmoud Abbas. De ingick tidigare i det väpnade motståndet tillsammans med bland annat socialistiska PFLP men har senare blivit Israels främsta förhandlingspartner vilket i praktiken inneburit att det palestinska enade motståndet brutits.

Splittringen mellan Fatah och det övriga motståndet men framförallt Hamas stärktes efter valet 2005 som vanns av Hamas. Men sedan ett halvår tillbaka har kontakterna mellan de båda rörelserna stärkts.

Här finns anledningen till Israels attacker mot Gaza. De är en fortsättning på Israels försök att avväpna eller helt utplåna motståndet i Gaza och bryta sönder enigheten mellan Gaza och Västbanken. Israel vill ha en återgång till det förhandlingsbord som i praktiken inneburit en långsam död för den palestinska staten.

I detta har Israel stöd inte bara av USA, utan även av Egypten, Saudiarabien och Förenade Arabemiraten som är måna om relationerna med imperialismen. Israel ställde sig snabbt bakom Egyptens förslag om vapenvila. Förhoppningen var att Gaza skulle ”demilitariseras” den diplomatiska vägen. En avväpning av det palestinska motståndet och ett återvändande till

ett förhandlingsbord som inte ger något vore en ren kapitulation från Palestinas sida. Det vet det palestinska motståndet.

För Israel återstår bara terrorn som verktyg för att krossa Palestina. Dödstalet i Gaza hade på onsdagen passerat 1100. Men de israeliska styrkorna möter hårt motstånd och minst 53 israeliska soldater har dödats. En av historiens viktigaste lärdomar är att folkligt motstånd har alla möjligheter att besegra en övermäktig fiende – framförallt om motståndet går hand i hand med en stark internationell solidaritetsrörelse.